

PÄÄLUOKKA	TAPALUOKKA ELI MODUS	AIKALUOKKA ELI TEMPUS	PERSOONA
aktiivi	indikatiivi	preesens	yks. 1 (minä)
mediumi	konjunktiiivi	imperfekti	yks. 2 (sinä)
passiivi	imperatiivi	aoristi	yks. 3 (hän)
	optatiivi	perfekti	
		pluskvamperfekti	mon. 1 (me)
	(infinitiivi)	futuuri	mon. 2 (te)
	(partisiippi)		mon. 3 (he)

Pääluokka kertoo subjektin osuudesta tekemiseen. Aktiivissa subjekti on tekijä. Mediumissa subjekti on sekä tekijä että tekemisen kohde. Passiivissa subjekti on tekemisen kohde.

Tapaluokka kuvastaa sitä, minkä luonteisena, tosiasiallisena, mahdollisena tai toivottavana, kirjoittaja esittää verbiin liittyvän toiminnan (LA § 174). Indikatiivi: tosiasiallinen tapahtuminen. Konjunktiiivi: epäroivä, harkitseva, joskus imperatiivin asemesta. Imperatiivi: käsky, kielto, kehoitus. Optatiivi: toive tai kohtelias pyyntö. (Infinitiivi: verbin perusmuoto, "syödä", "nukkua". Partisiippi: sekä verbi että nomini, "lukeva", "luettava", "lukenut", "luettu".)

Aikaluokka kuvaa tekemisen aika-aspektia (erityisesti indikatiivi-moduksen kanssa) sekä toiminnan kestoa ja aspektia. Preesens: tämänhetkinen tapahtuminen, toiminta joka ole saavuttanut täyttymystään, pitkäaikainen, kehittyvä, jatkuva, toistuva toiminta. Imperfekti: sama aspekti kuin preesensillä, mutta mennyt aika. Aoristi: menneen ajan toiminta joka saavuttanut täyttymyksensä, punktuaalisuus. Perfekti: menneisydessä täyttymyksensä saavuttanut tapahtuminen, jonka vaikutukset yltävät tähän hetkeen. Pluskvamperfekti: menneisydessä täyttymyksensä saavuttanut toiminta, jolla vaikutukset menneessä hetkessä. Futuuri: kaikenlainen toiminta tulevaisuudessa.

Verbin kieliopillisessa määrittelyssä tulee olla 6 osaa

1. pääluokka
2. tapaluokka
3. aikaluokka
4. persoona
5. perusmuoto (huom! ei infinitiivi vaan akt. ind. prees. yks. 1)
6. suomennos

esim. “ἤκουον” on: akt. ind. imperf. yks. 3 ἀκούω kuulla

(partisiipit ja infinitiivit merkitään poikkeavasti, koska ne ovat verbaalisubstantiiveja eivätkä taivu persoonissa)